

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Considerationes de S. Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

R. P. F V L V I I

A N D R O T I I

S O C I E T A T I S

I E S V,

PIAE MEDITATIONES SIVE
*Considerationes de Sanctiss. Sacra-
mento Eucharistiae, ad animos eorum
inflammandos, qui frequentius
communicant.*

R I M O Considera, quo
animo esses, si te nunc
Principes aliquis, nunc
Rex, nunc Caesar inuise-
ret: imò si venirent ad te
angeli, nunc hic, nunc
ille. Quid ergo dices, si visitet te om-
nipotens DEVS, Rex Regum & An-
gelorum? quomodo non obstupes-
ces? non exilies præ gaudio, & exclama-
bis cum S. Elisabeth: *Luc. 1. Vnde hoc mi-
hi, ut veniat mater Domini mei ad me?* Et
cum S. Zacharia: *Benedictus Dominus
Deus Israhel, quia visitavit, & fecit redem-
ptionem plebis suae,* Et cum Beatissima

B

VII.

3 DE FREQUENT.

Virgine: *Magnificat anima mea Dominum. Et exultavit spiritus meus, in Deo salutari meo.* Si enim Regina Saba sic gaudiosa est, sic stupuit cum aulam Salomonis aptissimè dispositam vidisset: 3. Reg. 10.

¶ qua non lætitia afficietur, qui huic interest visitationi? Magos stellæ aspectus, qua ad præsepe ducebantur, tam ingenti affecit gaudio, *Matt. 2.* quanto ergo afficiatur, qui se visendi causa intelligit aduentare Deum cum omni suo cœlesti comitatu?

2 Considera, te hominem quantumvis vilem & abiectum, nobilissima Christi Dei & hominis, imò omnium Sanctorum in cœlo agentium præsentia honorari. A magno Principe inagnum donum accipere, valde honorificum est. Quam ergo honorificum erit, si omnium Principum maximus, primò in propria persona veniat, deinde pro dono non aurum det, vel gemmas, sed thesaurum omnium thesaurorum, seipsum, corpus & sanguinem suum, animam & divinitatem? Quid verò magis dignum vel stupore, vel gaudio, vel perpetua gratiarum actione? Obstupuit propheta Daniel, cum per Abacuc Deus illi cibum in lacum leonum mitteret: quanto magis ego, qui

COMMUNIONE.

3

qui in hoc mundo, lacu leonum infernalium, panem Angelorum, ipsam CHRISTI carnem, per manum Sacerdotis accipere possum.

3. Considera, te, dum communicas, fieri templum viuum Spiritus sancti, & circumdari infinito Angelorū numero, canentiū: S A N C T V S, S A N C T V S, S A N C T V S. *Apo. 4.* O vtinam eos videre? vtinam canentes audire possis? Summa lætitia perfundebar Rex Salomon cum videret structuram templi Hierosolymitani absolutam, quanta ergo perfunderis tu lætitia, si consideres e per communionem factū ipsum Templum Dei?

4 Considera, te, dum communicas, fieri tabernaculum sanctissimæ Trinitatis, recipiendo in animā & corpus tuū, Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, ac proinde fieri te quasi lucidissimum cœlum, in quo Deus Creator cæli & terræ continetur: an non hoc mirabile est?

5 Considera, te fieri Matrē DEI, Sponsam IESV, fratrem CHRISTI, imò B. Virginis filium: quoties enim communicas, gignis in te Christū, & gigneris à Christo, quia corpus & animā tuam in suam carnem transformat: amplecteris CHRISTVM, sed longè no-

B 2

illiori

4 DE FREQUENT.

biliori modo, quàm senex ille Symeon.
Luc. 2. O gratiam singularem & exi-
miam?

6. Considera, te fieri quasi Reliquia-
rium CHRISTI Domini Nostri. Certè
si quis te donaret pulchra & pretiosa re-
liquiarum theca, quantum eum ama-
res? quantas gratias ageres? quantum ti-
bi placeres? Quid ergo dicere, quid age-
re debet, qui considerat se per commu-
nionem crebram factum Reliquiarium
totius sanguinis Christi, sanctissimæq;
humanitatis eius?

7. Considera, carnem tuā, dum com-
municas, tangi à benedicta carne Chri-
sti. Si Christus vt olim ab Apostolis, for-
ma videri nunc videri posset, pro ma-
gna gratia reciperes, si eum tangere, si
manus eius osculari, si fimbriam vestis
attingere posses: Quid ergo dicere de-
bes, dum quotidie non solum tangere,
sed ore etiam sumere pōtes carnē Chri-
sti non mortalem & passibilem, vt A-
postoli, sed immortalē, impassibili-
lem, & gloriosam?

8. Considera, te, dum crebrò commu-
nicas, fieri sepulchrum viuum CHRIS-
TI viuētis. Si præsens fuisses, dum
Christus est de cruce depositus, & Sal-
uatorem eum tuum esse credidisses, cer-
tè la-

COMMUNIONE.

tē laborasses corpus eius diuinissimum
in domum tuam recipere. Et si iam san-
ctum eius sepulchrum habere domi tuæ
posses magno honore te affectum pu-
tares. At in Eucharistia potes quotidie
recipere non mortuum, sed viuū Chri-
stum, & ex corpore tuo & anima facere
sepulchrum Christi viuētis, in quo nō
tantū quadraginta horis, vt in illo lapi-
deo, sed in perpetuum quiescat.

9. Considera, te dum cōmunicas, fie-
ri hospitem Christi. S. Christus, cū ad-
huc degeret in terra, vel semel in do-
mum tuam diuertisset, quā te beatum
reputauisses, quā exultasses? Quanto
beatior nunc es, cū, quoties volueris,
hospitem hunc non in domum, sed in
corpus & animam tuam, eumq; totum,
immortalem, pulchrum & gloriosum
recipere valeas?

10. Considera, te, dum comunicas,
fieri Paradisum cœlestem. Vbi enim
DEVS est, ibi & Paradisus est. Itaque,
quoties sacram mensam accedis, cogita
te audire Christum non mortalem,
non crucifixum, sed gloriosum, dicen-
tem: *Fili mi, hodie mecum eris in Paradiso.*
Quotiescunq; ergo mœstus es & affli-
ctus, dic animæ tuæ. Anima mea habe
patientiam, nam cras, vel breui, in S.

B 3 Com.

6 DE FREQUENT.

Communionem veniemus ad paradysum
Vbicunque enim Christus est, ibi & Pa-
radysus est.

17 Considera, te ex crebra Commu-
nionem fieri aulicū De mini Dei, a sede
mensæ regis, vesci epulo pretiosiss.
carnis & sanguin. Domini. Si Chri-
stus dū esset in terris, vel semel te mensæ
suæ adhibuisset, putas te beatissimū.
Quanto beator pūces, cum non mo-
do mensæ eius adhiberis, sed etiam pre-
tioso eius corpore vesceris. Nulla vn-
quam mater inuenta est, quæ carne sua
paverit proprium filium. At D E V S in
hac mensa proprii filij sui carnem man-
ducandam apponit.

22. Considera, Deum tibi & cuiuslibet
communicanti, sæpè plura & maiora
beneficia spiritualia præstare, quàm vl-
li vnquam creaturæ in hoc mundo præ-
stitit. Nam dum carnem & sanguinē
filij sui carissimi nobis largitur, simul
etiam omnia merita beneficia effusio-
ne pretiosi sanguinis acquisita largitur.
Quare non dubium est, nos omnium
creaturarum, quæ in mundo sunt fœli-
cissimos, dicereque nos posse. *Non fecit
taliter omninationi Psal. 147* Quot enim
sunt Duces, quot Principes, quot Reges,
quibus nō contigit tanta gratia, favor,
fœlicitas.

13. Con-

COMMUNIONE. 7

13. Considera, te quoties corpus Domini sumis, os applicare lateri Christi, & sanguinem eius pretiosissimum exsurgere, ut loquitur B. CHRYSOSTOMVS, ac proinde participem fieri meritum & spiritus Christi, omniumque virtutum. Quemadmodum enim, qui cibum sumit, eum sibi proprium facit, & in carnem suam conuertit: sic qui Christum in Eucharistia sumit, eum sibi, eiusque bona & dona sibi propria facit, & se in carnem eius conuertit. Vnde fit etiam, ut Pater cœlestis in eisdem paternis & clementibus oculis quibus Christum respicit tanquam filium, in eisdem nos quoque respiciat tanquam filij sui membra. Atque vti Patriarcha Iacob indutus vestibus fratris sui primogeniti Gen. 27. benedictiones primogeniti maximas accepit, sic nos in communione induiti carne Christi maximas à Deo benedictiones spirituales recipimus.

14. Considera Christum, velut ex amore infinito hoc Sacramentum instituit, ita ex infinito amore quotidie se nobis tradere in hoc Sacramento. Si munus licet exiguum pauperi, tamen magna beneuolentia, a viro principe detur, grauissimum est, & magno in pretio habetur. Quanto gratius, maioreque

B. 4 in.

DE FREQUENT.

in pretio haberi debet munus, quod nobis datur in hoc Sacramento, prorsus immensum & infinitum, ex amore in nos infinito, à principe infinitæ dignitatis. Quis enim dat? nisi Deus? quid datur nisi Deus? imo, quis inuitat ad hanc mensam, quis præparat, quis ministrat huic mensæ nisi DEVS?

15. Considera, Christum, vt hæc dona nobis largiri posset, totum suum nobis donasse Sanguinem. Et vt cumulare nos omnibus bonis, sustinuisse omnis generis mala; vt daret vitam, perpeffum esse mortem. Cum Iudæi præpararent omnia tormenta quæ possent reperiri in mundo, ille præparabat nobis omnes delicias quæ possent reperiri in celo. Cum præparata essent virgæ, spinæ, fel, acetum, & cæcitas, contumeliæ, cæterarumq; pœnarum torrens; ille parabat nobis delicias, honores, solatia maxima in celo. Latroni enim dixit. *Hodie mecum eris in Paradiso. Luc. 23.*

16. Considera, quot millibus hominū in hoc mundo ignotus sit hic thesaurus; & vt notus sit multis, quàm paucis insit desiderium frequentandi illum. Et vt desiderium insit, deest tamen opportunitas. Et vt adsit opportunitas; tamen ea vti non permittantur; Quot sunt in

Ger.

COMMVNIONE.

Germania, Gallia, Anglia, alijsq; regio-
nibus, qui optarent vel micas de mensa
Domini colligere, & occasio nō datur?

Quot reputarent se beatos, si vel in
mente semel possēt esse cōiue Christi?

Quot religiosis & monialibus potestas
sæpè communicandi adempta est?

Quare meritò dicere possumus. *Psal. 119.*

*Quid retribuam Domino pro omnibus qua
retribuit mihi? Quid rependam pro tan-
to beneficio? Calicem Salutaris accipiam
libenter; & quemcunq; calicem, quan-
tumuis amarum; inuocabo nomen eius, &
dulcescet in ore meo. Vota mea reddam*

*illi, omnibus vanitatibus & pompis
huius sæculi, sicut in baptismo promisi,*

renunciabo, paratus etiam mori, si

opus sit, pro Christo meo. Nam

pretiosa in conspectu Domini

mors Sanctorum.

eius.

B. S.

PIÆ.